

Publicerad 2014-05-08 21:21 av Lars Gullberg

Turkos

opalpupillerna

Ett regn viskar i kväll. ett regn som kommer tyst och som strilar ner. Dessa droppar går att räkna en och en, så nakna är de när de nästan stannar i luften som för att luta sej mot vinden. När de väl når gatan bildar de en blank spegel och där ser jag ditt ansikte som från fönstret lysas upp av gatlyktor. Dina gardiner har stjärnor som om de också har fallit. Jag skulle fortsatt att räkna men vintern kom och snöflingor begravde ditt ansikte. Det som blänkte på gatan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Gullberg med Poeter.se id #20174 innehar upphovsrätten